

Władysław Raczkiewicz 1885-1947

[1]

Opis wydarzenia:

Wystawa realizowana w ramach wojewódzkich obchodów Roku Władysława Raczkiewicza, poświęcona jednemu z najwybitniejszych żołnierzy i mężów stanu Niepodległej Rzeczypospolitej. Urodzony 16 stycznia 1885 roku w Kutaisi w Gruzji, był Władysław Raczkiewicz uczestnikiem wszystkich najważniejszych wydarzeń II Rzeczypospolitej od jej narodzin do końca wojny światowej. W roku 1917 przygotował 1. Ogólny Zjazd Wojskowych Polaków, który opowiedział się za formowaniem w Rosji wojska polskiego, korzystającego ze statusu armii sojuszniczej. Został prezesem utworzonego przez zjazd legalnego Naczelnego Polskiego Komitetu Wojskowego (Naczpól), który doprowadził do utworzenia na terenie Rosji trzech polskich korpusów. W grudniu 1918, z nominacji Piłsudskiego, został członkiem powstałego w Warszawie Komitetu Obrony Kresów Wschodnich, w którym kierował Wydziałem Wojskowym. 8 sierpnia 1919 roku został naczelnikiem Zarządu Cywilnego Okręgu Mińskiego, co faktycznie równoważne było ze stanowiskiem pierwszego wojewody mińskiego. Był trzykrotnie, w najcięższych okresach, Ministrem Spraw Wewnętrznych (1921; 1925/26; 1935/36). Od 10 października 1921 do 29 sierpnia 1924 roku był wojewodą nowogrodzkim. W sierpniu 1924 roku został wysłany do Wilna z nominacją na delegata rządu, a następnie został wojewodą wileńskim. Stanowisko to trzymał do grudnia 1930 roku. W listopadzie 1930 został wybrany do Senatu III kadencji. 9 grudnia, został marszałkiem Senatu RP. Jako Marszałek, został prezesem Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy, a w 1934 roku pierwszym prezesem Światowego Związku Polaków z Zagranicy (Światpol). Po krótkim sprawowaniu funkcji wojewody krakowskiego w 1935 roku, został mianowany 14 lipca 1936 roku wojewodą pomorskim. Wybuch wojny zastał go w Toruniu, gdzie urzędował do ostatniej chwili. Upewniwszy się, że nie ma szans na obronę Torunia, 5 września udał się do Włocławka, a następnego dnia, za namową premiera Felicjana Sławoja Składkowskiego, autem do Warszawy. Stamtąd z misją wyruszył do USA. W Paryżu, 30 września 1939 roku został zaprzysiężony jako czwarty prezydent Rzeczypospolitej. Od maja 1945 roku, stał się pierwszym prezydentem RP na Uchodźstwie. Zmarł 6 czerwca 1947 roku w Walii.

W ciągu długoletniej działalności wojskowej, politycznej i społecznej w Rosji, Rzeczypospolitej i na Uchodźstwie, wyrobił sobie opinię człowieka posiadającego dar zjednywania ludzi, unikania zatargów z przełożonymi czy współpracownikami oraz umiejętności dyplomatyczne. Nie lubił podejmowania szybkich decyzji, zwłaszcza w sprawach, które mogły budzić ostre sprzeciwy. Czasem wycofywał się z podjętych decyzji, argumentując to racją stanu. Choć był człowiekiem kompromisu, w sytuacjach

Władysław Raczkiewicz 1885-1947

Opublikowano na www.torun.pl (<https://www.torun.pl>)

krytycznych pozwalał sobie na samodzielne wystąpienia, przeciwstawiając się premierowi i ministrom, jeżeli był przekonany co do racji swego postępowania; nie posuwał się jednak nigdy do ostateczności, chyba że dotyczyło to imponderabiliów.

Organizatorzy wystawy: UMK, Województwo Kujawsko-Pomorskie, Instytut Pamięci Narodowej, Narodowe Archiwum Cyfrowe, Senat RP, Archiwum Państwowe w Bydgoszczy

Muzeum czynne: wtorki i środy w godz. 10.00-15.00, czwartki i piątki w godz. 10.00-18.00

Data: 06.06.2017 (Całodzienne) — 18.09.2017 (Całodzienne)

Miejsce: przy Collegium Maximum UMK, plac Rapackiego 1

Organizator: [Muzeum Uniwersyteckie](#) [2]

Kategoria wydarzenia: Wystawa

Położenie:

Odnosiniki:

[1] https://www.torun.pl/sites/default/files/muz_uniwersyt_raczkiewicz_b.jpg

[2] <https://www.torun.pl/pl/muzeum-uniwersyteckie>